

LES CLAUS DE LA II CONFERÈNCIA

# UPV, el moment del debat polític

La segona Conferència d'UPV ha fet evident un aprofundiment en el debat polític, en la configuració de posicions al si de l'organització i, al mateix temps, en la síntesi i la capacitat de convergència.

Domènec Ros

Com era previsible, la ponència electoral polaritzà el debat polític en la segona conferència d'Unitat del Poble Valencià (UPV), celebrada els passats dies 25 i 26 de gener a València. Feia uns mesos que el PCPV i la Federació Progressista havien establert contactes amb la formació nacionalista per tal d'estudiar les possibilitats d'un acord per acudir conjuntament a les pròximes eleccions generals.

La proposta del PCPV —creació d'una coalició amb les sigles del partit i adscripció a un grup amb els altres diputats comunistes— havia estat rebutjada per la UPV, els negociadors de la qual havien fet, al seu torn, una



JORDI VICENT



JORDI VICENT

Dalt, l'entrada al local on se celebrà la Conferència. Baix, una vista general dels assistents.



JORDI VICENT

altra proposta: la de crear una agrupació d'electors, amb centre de decisió al País Valencià, que agrupàs organitzacions polítiques, sindicals i cíviques, i persones independents i representatives. Els partits li farien costat, sense comprometre directament les sigles.

La resposta del PCPV a aquesta darrera proposta, avaluada negativament per la UPV, generà que fos retirada com una de les alternatives a discutir per la Conferència. Malgrat això, el debat fou intens i la votació ajustada. La ponència defensada per Andreu Banyuls fou aprovada, enfront de l'esmena a la totalitat presentada per Marisa Bolta, per 158 vots a favor, 146 en contra i 18 abstencions.

En realitat, com explicava gràficament en els corredors de l'Escola de Magisteri, on tingueren lloc les sessions, un destacat membre de la direcció de la Unitat, «s'ha votat entre no anar amb el PCPV a les eleccions i no anar amb el PCPV a les eleccions». Efectivament, les dues alternatives implicaven el tancament de les negociacions amb el PCPV i la FP, però presentaven unes matisacions tan importants que definien, per primera vegada, les dues grans línies polítiques que es perfilen com a majoritàries al si de la UPV.

La ponència guanyadora, que comptà amb el suport dels que havien estat partidaris d'oferir als altres partits la proposta de l'agrupació d'electors i d'aquells que havien avaluat negativament les condicions actuals per a poder acudir a un pacte electoral, afirma que «l'alternativa que repre-

senta la UPV és incompatible amb l'estructura organitzativa i les característiques del PCPV i la FP de Tàrragona, per la qual cosa no poden convergir en el nostre projecte per a l'esdevenidor. A més, les característiques pròpies d'aquestes organitzacions fan pràcticament inviable el plantejament d'un pacte electoral en les generals». La ponència deixa, però, a mans del Consell Polític i l'Assemblea de País d'UPV l'estudi de qualsevol altra circumstància que pugua produir-se en aquest tema.

L'esmena derrotada, per contra, partia d'una consideració de principi: que UPV no pot fer pactes amb forces d'àmbit estatal, i deixava totalment tancada la qüestió, tot proposant que «UPV acudirà a les eleccions en solitari, amb candidatures encapçalades per les pròpies sigles exclusivament», encara que obria la possibilitat d'acollir persones independents o d'altres partits en les llistes.

D'alguna manera, UPV, en un debat que tingué moments de gran altura dialèctica, es descobrí a ella mateixa dues tendències que representen dues aproximacions diferents al projecte de consolidació d'una organització unitària del nacionalisme i l'esquerra: la que podríem anomenar «pragmàtica» i la que es podria definir com a «fonamentalista». La primera, partidària d'una especial sensibilitat cap a la situació social i la correlació de forces que es produeix entre els sectors progressistes i valencianistes en un moment determinat; la segona, partidària d'emfasitzar el caràcter nacionalista de l'organització i la seua

especificitat. La primera, favorable a l'exploració de fins on podria arribar la UPV en l'oferta d'una alternativa electoral al PSOE que tingués certes possibilitats; la segona, contrària a entrar en qualsevol consideració, per qüestions de principi, d'una col·laboració amb forces estatals.

Cap d'aquestes dues tendències no funciona d'una forma tancada i organitzada, i sí més aviat com a dos punts de referència entre els quals es mou, amb tots els matisos, la gran pluralitat de posicions —fruit d'un insòlit exercici de democràcia interna— que han demostrat que són capaces de conuiu i sintetitzar una alternativa al si de la UPV. Així ho demostra, si més no, el fet que, tot just acabada de votar aquesta resolució sobre les generals, en la votació sobre les eleccions autonòmiques resultàs guanyadora la proposta de deixar fixar l'acord d'acudir en solitari i amb les pròpies sigles. Enfront de la postura de la ponència, partidària de deixar el tema obert a les circumstàncies que en el moment concret analitzaria la UPV, la proposta alternativa s'imposà per 115 vots a favor, 104 en contra i 23 abstencions.

Aquesta entrada a fons en el debat polític i estratègic, molt diferent de la unanimitat constituent que caracteritzà la primera conferència, assenyalà una fita en el procés de maduració política d'UPV. Un procés que ha avançat ràpidament en un any, però que, lògicament, encara presenta algunes contradiccions. El mínim debat en ponències, com ara la de política



JORDI VICENT

sindical, apunta, més que a un acord generalitzat, a una falta de contacte d'àmplies zones de l'organització amb els problemes concrets de la pràctica sectorial.

Per contra, la posició davant l'OTAN despertà una viva discussió que generà la retirada del text original de la ponència, l'aprovació d'una magnífica resolució elaborada per Ernest Garcia i el manament al nou Consell Polític de centrar en la campanya anti-OTAN els principals esforços de l'organització en els pròxims mesos. La Conferència aprovà la decisió adoptada pel Consell Polític de fer campanya pròpia en aquest tema, de desvincular-se de la plataforma estatal contra l'OTAN i d'establir mecanismes de coordinació amb al-

tres forces nacionalistes d'esquerra de l'estat. Diverses intervencions incidiren en la necessitat de vertebrar un missatge anti-OTAN des dels pressupòsits del nacionalisme valencià.

La iniciativa de promoure una candidatura unitària al Parlament Europeu, amb les formacions nacionalistes que participaren, fa uns dies, en la reunió de València (EE, ERC, PSM, PSG-EG...), fou ratificada, també, amb entusiasme, per la Conferència.

En les ponències de política municipal, ensenyament, política econòmica, cultura, joventut, reglament interior i reforma de l'estatut d'autonomia, es produí una gran síntesi de propostes i esmenes, de manera que UPV ha començat a dotar-se d'uns primers plantejaments en aquests

del Sindicat de Treballadors de l'Ensenyament (STEPV) i de Comissions Obreres, i que conclougué amb la consideració que la UPV pot ser l'àmbit on opcions diferents en el camp sindical troben un lloc d'encontre i de diàleg. La salutació final a la Conferència, enviada per Antonio Montalbán, secretari de CCOO del País Valencià, i la intervenció en persona de Joan Ramon Peris, de la Unió de Lladors i Ramaders del País Valencià, exemplifiquen aquesta característica tan definitiva de la UPV com a lloc d'encontre i de convergència dels sectors més actius de l'esquerra social i del valencianisme.

L'elecció del nou Consell Polític de la Unitat clougué, amb un retard de dues hores sobre l'horari previst, les sessions d'una conferència especialment densa. La composició d'aquest màxim òrgan de direcció d'UPV presenta algunes novetats incorporades en el nou reglament interior. Passa de 21 a 27 membres, preveu una comissió permanent que actuarà a la manera d'un òrgan executiu i impedeix la permanència més de dos períodes seguits de qualsevol dels seus integrants, per tal de garantir, com a mínim, el descans, durant un període, i la renovació de la direcció política.

El sistema d'elecció del Consell, per llistes obertes i votació només de dos terços dels candidats, permeté, una vegada més, que l'òrgan dirigent d'UPV íntegre la pràctica totalitat de les posicions que hi funcionen, a més de les diverses comarques. Només la meitat dels membres de l'anterior Consell es presentaren a la reelecció i continuen en el nou Consell. Per quantitat de vots, aquest organisme queda integrat per Vicent Pitarch (la Plana Alta), Andreu Banyuls (la Safor), Pepa Chesa (la Safor), Doro Balaguer (València), Joan Francesc Mira (la Plana Alta), Paca Sevilla (la Marina Baixa), Ximo Sorolla (la Plana Baixa), Vicent Àlvarez (València), Josep Lluís Blasco (València), Joan de Bustos (l'Alacantí), Jaume Ivorra (la Marina Alta), Pere Mayor (València), Vicent Sanasano (el Baix Vinalopó), Pere Beneyto (València), Vicent Lerma (València), Consol Castillo (València), Rafael Menezos (la Plana Alta), Gustau Muñoz (València), Francesc Baixauli (l'Horta Sud), Rosa Roig (Ribera Baixa), Josep Duart (València), Enric Morera (València), Josep Castineira (l'Horta Sud), Aureli Ferrando (la Plana Alta), Valerià Canuto (la Plana Baixa), Segon Lluís Plavi (la Plana Baixa) i Joaquim Albinyana (l'Horta Nord). □



JORDI VICENT

*Dalt, a l'esquerra, un moment de les votacions. A la dreta, intervenció de Vicent Pitarch. Baix, elecció dels membres del Consell Polític.*

campes de l'actuació política. En el capítol de les resolucions s'aprovaren, també, propostes sobre finançament de campanyes electorals, sobre la dona, sobre salut i energies alternatives i altres... Alguna, per cert, tan discutible com la que insta els parlamentaris que, hipotèticament, pugua situar la UPV al Parlament espanyol a expressar-se únicament en català. Una resolució només explicable des del convenciment que no arribarà a donar-se el cas o des de l'autosatisfacció testimonial de la militància, tot ignorant les expectatives pràctiques dels possibles electors.

En el capítol de les qüestions significatives cal apuntar el debat sobre el sindicalisme en l'ensenyament, que incorporà intervencions de militants

